

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Cdo/249/2019
Identifikačné číslo spisu: 7815212339
Dátum vydania rozhodnutia: 21.10.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7815212339.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne STEFE Rožňava, s.r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, Zvolenská cesta 1, IČO: 31 673 660, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Erika Šimanová, s.r.o., so sídlom v Rožňave, Edelényska 2027/3, proti žalovaným 1/ Y. M., bývajúcej v E., Č. XX, 2/ L. D. a 3/ L. D., obom bývajúcim v E., Č. XX, 4/ B. M., bývajúcej v E., Č. XX, 5/ U. M., bývajúcej v E., Č. XX, 6/ E. M.Ó., bývajúcej v E., Č. XX, 7/ E. Š. a 8/ F. Š., obom bývajúcim v E., Č. XX, 9/ L. K. a 10/ R. K., obom bývajúcim v E., Č. XX, 11/ P. B., bývajúcej v E., Č. XX, 12/ I. M. a 13/ L. M., obom bývajúcim v E., Č. XX, 14/ E. M., bývajúcej v E.Ž., Č. XX, 15/ L. Y., bývajúcemu v E., Č. XX, zastúpenému JUDr. Pavlom Kontrom, advokátom v Rožňave, Čučmianska Dlhá 21, 16/ X. E. a 17/ R. E., obom bývajúcim v E., Č. XX, 18/ W. U., bývajúcej v E., Č. XX, 19/ L. I., bývajúcemu v E.Ž., Č. XX, 20/ Jozefovi Ferkovi, bývajúcemu v E., Č. XX, 21/ L. I., bývajúcemu v E., Č. XX, 22/ L. Z., bývajúcej v E., Č. XX, 23/ Z. F., bývajúcemu v E., Č. XX, zastúpenému JUDr. Martinou Vnenčákovou, advokátkou v Rožňave, Čučmianska dlhá 7, 24/ R. Š., bývajúcej v E., Č. XX, o zaplatenie 2 868,25 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 4 C 420/2015, o dovolaní žalovaného 23/ proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 28. marca 2018 sp. zn. 3 Co 19/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Žalovaným 1/ až 22/ a 24/ n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Rožňava (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením z 11. augusta 2017 č. k. 4 C 420/2015 - 93 zastavil konanie voči žalovaným v 1/, 9/, 14/, 15/, 16/, 17/, 20/, 21/, 22/, 24/ a nepriznal stranám sporu náhradu trov konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia s poukazom na § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala, aby súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne k zaplateniu sumy 2 868,25 eur s príslušenstvom, ako aj k náhrade trov konania. Listom doručeným

súdu prvej inštancie 21. februára 2017 žalobkyňa oznámila, že 18. novembra 2016 podala návrh na vykonanie exekúcie voči žalovaným, u ktorých nadobudol platobný rozkaz z 11. novembra 2016 č. k. 4 C 420/2015 - 36, vydaný súdom prvej inštancie v tomto konaní, právoplatnosť. Preto voči ďalším žalovaným, u ktorých platobný rozkaz nenadobudol právoplatnosť, resp. ktorí podali odpor, vzala žalobkyňa žalobu späť a navrhla konanie zastaviť, ako aj nepriznať náhradu trov konania z dôvodu hospodárnosti konania, keďže platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť voči ostatným 14-tim žalovaným, u ktorých bol už vo veci podaný návrh na vykonanie exekúcie. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255, § 256 ods. 1 C.s.p.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného 2/ a žalovaného 15/ uznesením z 28. marca 2018 sp. zn. 3 Co 19/2018 I. odmietol odvolanie žalovaného 2/ podľa § 386 písm. b/ v spojení s § 359 C.s.p., II. podľa § 388 C.s.p. zmenil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania tak, že priznal žalovanému 15/ proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania vzniknutých na súde prvej inštancie v plnom rozsahu, III. priznal žalovanému 15/ proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. V odôvodnení svojho rozhodnutia ohľadne odvolania žalovaného 2/ uviedol, že žalovaný 2/ proti vydanému platobnému rozkazu súdu prvej inštancie nepodal odpor, v dôsledku čoho voči nemu platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, a je preto vo vzťahu k nemu aj riadnym exekučným titulom. Preto odvolací súd zdôraznil, že žalovaný 2/ nie je oprávnenou osobou na podanie odvolania voči napadnutému uzneseniu z dôvodu, že sa ho napadnuté uznesenie ani netýka, čím nie je dotknutý na svojich právach, keďže súd prvej inštancie napadnutým uznesením konanie zastavil voči žalovaným 1/, 9/, 14/, 15/, 16/, 17/, 20/, 21/, 22/ a 24/ a týmto stranám sporu náhradu trov konania nepriznal. Ohľadne odvolania žalovaného 15/ odvolací súd konštatoval jeho dôvodnosť, nakoľko v danom prípade bol uplatnený nárok proti žalovaným, ktorí sú vlastníci bytov titulom záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o dodávke tepla, uplatnený žalobou žalobkyne spoločne a nerozdielne proti 24-om žalovaným, t.j. aj proti žalovanému 15/, ktorý podal odpor proti platobnému rozkazu. Ako ďalej odvolací súd uviedol, keďže proti žalovanému 15/ vydaný platobný rozkaz nenadobudol právoplatnosť, nie je exekučným titulom, keďže súd by vo veci ďalej konal a v konaní by preskúmal dôvodnosť uplatnených námietok žalovaného 15/. Nakoľko však žalobkyňa vzala žalobu späť aj proti žalovanému 15/, odvolací súd uzavrel, že procesne zaviniла práve žalobkyňa zastavenie konania proti žalovanému 15/, v dôsledku čoho mal súd žalobkyňu zaviazat' na náhradu trov konania voči žalovanému 15/, ktorý si nárok na náhradu trov konania uplatnil. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 296 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný 23/ (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie s tým, že súdy mu nesprávnym procesným postupom znemožnili, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C.s.p.) a zároveň, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.). Ako dovolateľ namietal, vada konania spočíva v nezrušení pôvodného rozhodnutia (platobného rozkazu) z dôvodu procesného spoločenstva žalovaných subjektov a absencie pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 23/ od počiatku konania s tým, že súdy sa odklonili od uznesenia dovolacieho súdu z 25. novembra 2008 sp. zn. 5 Cdo 264/2007, nakoľko je zrejmé, že ide o tzv. nútené procesné spoločenstvo všetkých žalovaných a podaním odporu čo i len jedného zo žalovaných malo dôjsť k zrušeniu platobného rozkazu v celosti a k nariadeniu pojednávania v spore. Z týchto dôvodov navrhol napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spolu s rozhodnutiami súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení navrhla dovolanie žalovaného 23/ odmietnuť ako neprípustné.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.), zisťoval najskôr, či dovolanie podala strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), pričom dospel k záveru, že dovolanie žalovaného 23/ treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá C.s.p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Prípustnosť dovolania má vo všeobecnosti stránku objektívnu a subjektívnu. Objektívna stránka sa nevzťahuje na osobu konkrétneho dovolateľa a zohľadňuje (len) vecný aspekt tohto opravného prostriedku - t.j. či smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je dovolanie prípustné, pričom objektívna prípustnosť dovolania je vymedzená ustanoveniami § 420 a § 421 C.s.p. Subjektívna stránka prípustnosti dovolania sa naopak viaže na osobu konkrétneho dovolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva dovolanie - t.j. či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať dovolanie. Skúmanie prípustnosti dovolania z hľadiska objektívneho nasleduje až po skúmaní subjektívnej stránky prípustnosti dovolania; pokiaľ teda dovolací súd dospeje k záveru, že dovolanie nie je subjektívne prípustné, nepristupuje už k skúmaniu prípustnosti dovolania z hľadiska ustanovení § 420 a § 421 C.s.p.

7. Podľa § 424 C.s.p. môže dovolanie podať iba strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie platobným rozkazom z 11. novembra 2016 č. k. 4 C 420/2015 - 36 zaviazal žalovaných 1/ až 24/ zaplatiť žalobkyni solidárne sumu 2 868,25 eur s príslušenstvom, alebo v tej istej lehote podať odpor s odôvodnením vo veci samej. Predmetný platobný rozkaz si žalovaný 23/ prevzal 22. februára 2016 (doručenka na č. l. 37 spisu) s tým, že bol v spore nečinný a odpor voči tomuto platobnému rozkazu nepodal, v dôsledku čoho aj voči nemu nadobudol tento platobný rozkaz účinky vykonateľného exekučného titulu. Následne, na základe toho, že žalobkyňa zobrala návrh na vydanie platobného rozkazu späť voči tým žalovaným, ktorí voči platobnému rozkazu podali odpor, a voči tým žalovaným, voči ktorým z iného dôvodu platobný rozkaz nenadobudol právoplatnosť, súd prvej inštancie uznesením z 11. augusta 2017 č. k. 4 C 420/2015 - 93 zastavil konanie voči žalovaným v 1/, 9/, 14/, 15/, 16/, 17/, 20/, 21/, 22/, 24/ a nepriznal stranám sporu náhradu trov konania. Odvolací súd dovolaním napadnutým uznesením rozhodoval o odmietnutí odvolania žalovaného 2/, ako aj o nároku žalovaného 15/ na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania, nerozhodoval však (v spojení s uznesením súdu prvej inštancie) o procesnom postavení žalovaného 23/. Žalovaný 23/ preto nie je osobou oprávnenou na podanie dovolania voči tomuto uzneseniu odvolacieho súdu, nakoľko nielen, že sa ním nerozhodovalo o zastavení konania voči nemu ako žalovanému 23/, ale dokonca z tohto dôvodu ani nebolo vydané v jeho neprospech.

9. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd nemal inú možnosť, než konštatovať, že žalovaný 23/ nie je sporovou stranou, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané. Táto okolnosť znemožňuje považovať dovolateľa za osobu oprávnenú na podanie tohto dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku, a preto dovolanie dovolateľa ako podané neoprávneným subjektom podľa § 447 písm. b/ C.s.p. odmietol.

10. Žalobkyňa bola v dovolacom konaní v plnom rozsahu úspešná (§ 255 ods. 1 C.s.p.) a vznikol jej nárok na náhradu trov konania. O nároku na náhradu trov rozhodol najvyšší súd podľa ustanovení § 453 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia dovolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

11. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania žalovaných 1/ až 22/ a 24// najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.).

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.